

Откривење Исуса Христа – број седам

Трећи јад и успон Седмог царства: пророчки значај недељног закона

Jeff Pippenger

2023-10-29

У једанаестом поглављу Откривења, два сведока бивају узнесена на небо као знак у „исти час“ у који „десети део града“ пада. У том часу „друго тешко је прошло; и гле, треће тешко долази брзо.“ Ислам је седма труба и треће тешко које долази у „час“ „земљотреса“ недељног закона.

И чуше силан глас с неба где им говори: Изађите амо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. И у тај час поста велики земљотрес, и десети део града паде, и у земљотресу погибе седам хиљада људи; а остали се уплашише, и дадоше славу Богу небескоме. Друго тешко време прође; и ево, треће тешко време иде брзо. И седми анђео затруби; и постадоше велики гласови на небу, говорећи: Царства овога света постадоше царства Господа нашега и Христа Његовога; и цароваће ва век века. И двадесет и четири старешине, који сеђаху пред Богом на престолима својим, падоше на лица своја, и поклонише се Богу, говорећи: Благодаримо Ти, Господе Боже Сведржитељу, који јеси, и који беше, и који ћеш доћи; што си узео силу своју велику, и зацарио се. И незнабошци се разгневише, и дође гнев Твој, и време мртвима да им се суди, и да даш плату слугама својима, пророцима, и светима, и онима који се боје имена Твојега, малима и великима; и да погубиш оне који земљу погубљују. И отвори се црква Божја на небу, и показа се ћивот завета Његовога у цркви Његовој; и беху севања муња, и гласови, и громови, и земљотрес, и град велики. Откривење 11:12–19.

Два сведока узлазе на небо у облаку, које пророчки представља групу анђела. Као што је раније наведено у овим чланцима и као што се налази у Авакумовим Таблицама, сестра Вајт указује да, када појединачне поруке представљене као први, други и трећи анђео ступају у пророчку историју, оне су приказане као појединачни анђели, али је порука Поноћног вапаја представљена многим анђелима. Два сведока бивају уздигнута на небо док објављују поруку Поноћног вапаја посредством војске анђела; тако бивају узнесени на небо „у облаку“.

„Pred sam kraj poruke drugog anđela, videla sam veliku svetlost sa neba kako obasjava narod Božji. Zraci te svetlosti izgledali su sjajni kao sunce. I čula sam glasove anđela kako viču: ‘Evo Ženika ide; izlazite Mu u susret!’“

„То је био поноћни поклич, који је требало да да снагу поруци другог анђела. Анђели су били послани с неба да пробуде обесхрабрене свете и припреме их за велико дело које је било пред њима. Најдаровитији људи нису били први који су примили ову поруку. Анђели су били послани к понизнима, преданима, и подстакли их да подигну поклич: ‘Ево Женика иде; изиђите Му у сусрет!’ Они којима је био поверен тај поклич пожурили су и, у сили Светога Духа, објавили поруку и пробудили своју обесхрабрену браћу. Ово дело није почивало на мудрости и учености људи, него на сили Божјој, и Његови свети,

који су чули поклич, нису му могли одолети. Најдуховнији су први примили ову поруку, а они који су раније предводили у делу били су последњи да је приме и помогну да се појача поклич: ‘Ево Женика иде; изиђите Му у сусрет!’“ Early Writings, 238.

У часу земљотреса, који уништава десети део града, бива побијено седам хиљада људи. Земљотрес је недељни закон у Сједињеним Државама. У пророчанству, град је царство, а Сједињене Државе су један десети део царства десет царева из Откривења 17. Сједињене Државе бивају оборене у земљотресу недељног закона и престају да буду шесто царство библијског пророчанства, а затим прелазе у првог цара од десет царева, седмо царство библијског пророчанства, који ће се сагласити да предају своје царство папству, које је осмо и које је од оних седам.

И десет рогова које си видео јесу десет царева, који још не примише царство; него примају власт као цареви за један час с звери. Ови имају једну мисао, и даће своју силу и власт звери. Они ће заратити с Јагњетом, и Јагње ће их победити; јер је Оно Господар над господарима и Цар над царевима; и они који су с Њим јесу позвани, и изабрани, и верни. И рече ми: Воде које си видео, где седи блудница, јесу народи, и мноштва, и племена, и језици. И десет рогова које си видео на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и оголити, и јешће тело њезино, и сажећи ће је огњем. Јер им је Бог метнуо у срца њихова да изврше Његову вољу, и да буду сложни, и да дају своје царство звери, док се не сврше речи Божије. И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским. Откривење 17:12–18.

Десет царева Уједињених нација „сагласни су“ да предају своје светско „царство звери“. Они су „једне мисли“, као што су се и „договорили једнодушно“ у Псалму осамдесет трећем. Ахав је био цар десет племена, који је ступио у незаконит однос блуда са курвом из Тира у Исаији двадесет трећој. Незаконити однос Ахава и Језавеље био је праслика незаконитог односа Ирода и Иродијаде у време Илије, представљеног као Јован Крститељ. Ирод је био представник Римског царства, које се у Данилу седам састоји од десет рогова. Тих десет рогова били су прасликовани Ахавовим царством од десет племена, и обоје сведоче о десет царева Уједињених нација. Пошто Ахав и Ирод у тим незаконитим односима представљају државу, њихова улога била је да за курву из Тира изврше прогон јеретика, која пева своје песме на крају симболичних седамдесет година.

„Цареви и владари и намесници ставили су на себе жиг антихриста и представљени су као аждаја која одлази да зарати са светима — с онима који држе заповести Божје и имају веру Исусову.“ Testimonies to Ministers, 38.

При недељном закону звер са земље престаје да влада као шесто царство библијског пророштва, јер је управо учинила блуд са Језавељом, а потом преузима вођство Уједињених нација. Затим приморава сав свет да подигне светски лик звери, као што су то раније остварили при недељном закону у својој нацији.

И заводи у заблуду оне који живе на земљи чудесима која му беше дана да чини пред звери, говорећи онима који живе на земљи да начине лик звери која имаше рану од мача,

а остаде жива. И би му дано да удахне дух лику звери, да лик звери и проговори, и учини да буду побијени сви који се не би поклонили лику звери. И чини да сви, мали и велики, богати и сиромашни, слободни и робови, приме жиг на десну руку своју или на чела своја; и да нико не може ни купити ни продати, осим онога који има жиг, или име звери, или број имена њезина. Откривење 13:14–17.

Ахав, Ирод, десет царева Римског царства и десет царева Уједињених нација представљају аждају која одлази да зарати са светима, јер је увек Језавелин љубавник тај који спроводи прогон оних које Језавела сврстава међу јеретике.

„Тако, док аждаја, првенствено, представља Сотону, она је, у споредном смислу, симбол паганског Рима.“ Велика борба, 439.

При потресу недељног закона бива „побијено“ „седам хиљада“ људи. У Данилу једанаестој глави, у четрдесет првом стиху, каже се да су „многи оборени“. Они који бивају оборени када наступи недељни закон јесу лаодикијски адвентисти седмога дана који се нису припремили за кризу. Број „седам хиљада“ представља остатак Божјег народа. Бог је рекао Илији, у кризи на гори Кармил, која представља кризу недељног закона, да у „Израиљу“ има „седам хиљада“ оних који нису приклонили колено Валу. Апостол Павле ово прокоментарише.

Дакле, кажем: Зар је Бог одбацио народ свој? Никако. Јер и ја сам Израиљац, од семена Авраамовог, од племена Венијаминовог. Није Бог одбацио народа свога, кога је унапред познао. Зар не знате шта Писмо говори о Илији? како се он тужи Богу на Израиља, говорећи: Господе, пророке твоје побише, и олтаре твоје раскопаше; и ја остадох сам, и траже душу моју. Али шта му говори Божји одговор? Оставих себи седам хиљада људи који не преклонише колено пред ликом Валовым. Тако, дакле, и у садашње време постоји остатак по избору благодати. Римљанима 11:1–5.

Речи „седам хиљада“ представљају остатак Божјег народа, али се мора узети у обзир контекст у којем су они симболички означени. Људи оборени у земљотресу недељног закона јесу остатак неверних адвентиста седмог дана који су ту и тада одведени у ропство од стране савременог духовног Вавилона. У пророчкој историји древног дословног Израиља, када је Вавилон по други пут од укупно три опустошио Јерусалим, постојао је остатак од „седам хиљада“ „моћних“ људи „из земље“ који су били одведени у ропство.

И одведе Јехоахина у Вавилон, и цареву мајку, и цареве жене, и његове кнезове, и моћнике земље; њих одведе у ропство из Јерусалима у Вавилон. И све храбре људе, њих седам хиљада, и хиљаду занатлија и ковача, све који беху јаки и способни за рат, њих цар вавилонски одведе као заробљенике у Вавилон. И цар вавилонски постави Матанију, брата његова оца, за цара на његово место, и промени му име у Седекија. 2. Царевима 24:15–17.

Када силни људи Јерусалима буду оборени у земљотресу недељног закона, „треће тешко долази брзо. И седми анђео затруби.“ Треће тешко јесте седма труба коју затруби седми анђео. У „часу“ „земљотреса“ недељног закона — Ислам удара!

Једна од основних одлика ислама у првом и другом јаду била је историјска чињеница да је њихов начин ратовања био различит од уобичајених ратних тактика које су се спроводиле у историји у којој су испуњавали своју пророчку улогу. Њихов начин ратовања био је да ударају изненада и неочекивано. Реч „атентатор“ изведена је из обичаја исламских ратника у том раздобљу историје. Њихови напади били су као напади јапанских камиказа у Другом светском рату. Исламски ратници очекивали су да ће погинути када изврше атентат на своју мету. Из тог разлога, уобичајена пракса међу ратницима била је да се припремају за смрт тако што би се опијали хашишем пре напада, како би лакше савладали страх од смрти. Када би ударили на своје жртве, то је било изненадно и неочекивано, а њихова зависност од хашиша ради постизања жељеног душевног стања, здружена са тајним нападом, образовала је етимолошку основу речи „атентатор“, због њене повезаности са речју хашиш.

Треће тешко и седма труба „долазе брзо“.

Слично томе, 22. октобра 1844. гласник завета дошао је „изненада“ у свој храм. Сестра Вајт је одредила „изненадност“ доласка гласника завета као то да је Његов долазак био „неочекиван“. Стога су сва четири „доласка“ која су се испунила 22. октобра 1844. била неочекивана и изненадна.

„Христов долазак као нашег Првосвештеника у Светињу над светињама, ради очишћења светиње, приказан у Данилу 8:14; долазак Сина човечијег ка Старцу дана, како је изложен у Данилу 7:13; и долазак Господа у Његов храм, проречен од Малахије, описи су истог догађаја; а то је такође представљено доласком женика на свадбу, који је Христос описао у причи о десет девојака, у Матеју 25.“ Велика борба, 426.

Прича о десет девојака понавља се дословно; стога сва четири „доласка“ који су се испунили 22. октобра 1844. године треба поново да се испуне дословно при земљотресу који представља недељни закон. Коментаришући причу о девојкама, сестра Вајт додаје сведочанству које указује на изненадност и неочекиваност што су симболизоване земљотресом недељног закона, који је савршено испуњење Поноћног вапаја.

„Карактер се открива у кризи. Када је озбиљни глас у поноћ објавио: ‘Ево, женик иде; изиђите му у сусрет’, успаване девојке се пренуше из сна, и показало се ко се припремио за тај догађај. Обе стране биле су затечене неспремне, али једна је била припремљена за ту тешку прилику, а друга се показала без припреме. Карактер се открива околностима. Изненадне тешкоће износе на видело право ткиво карактера. Нека изненадна и неочекивана несрећа, жалост због губитка, или криза, нека неочекивана болест или мука, нешто што душу доводи лицем у лице са смрћу, откриће истинску унутрашњост карактера. Постаће јасно да ли постоји стварна вера у обећања Речи Божје или не. Постаће јасно да ли се душа одржава благодаћу, да ли има уља у суду с жишком.“

„Времена кушања долазе свима. Како се владамо под Божјим испитом и проверавањем? Да ли се наше светилке гасе? или их и даље одржавамо да горе? Да ли смо припремљени за сваку хитну прилику својом повезаношћу с Њим који је пун благодати и истине? Пет мудрих девојака нису могле пренети свој карактер на пет лудих девојака.

Карактер морамо изградити ми као појединци.“ Review and Herald, October 17, 1895.

При потресу недељног закона, Сједињене Државе престају да буду шесто царство библијског пророчанства. Остатак од седам хиљада лаодикијских адвентиста који се нису припремили за кризу, испољиће карактер припремљен за жиг звери. Тада ислам изненада и неочекивано долази, јер „треће тешко долази брзо“ док „седми анђео“ труби!

Затим се понављају четири „доласка“ који су сви били испуњени 22. октобра 1844. године. Први долазак означио је отварање суда, у испуњењу осмог поглавља Данила, четрнаестог стиха. Он је потврдио вест првог анђела која је објавила да је дошао „час“ Његовог суда. То испуњење представља праслику „часа“ земљотреса, који отпочиње недељним законом, и који је „час“ када ислам доноси „Његов суд“ на Сједињене Државе због доношења недељног закона.

Гласник завета из треће главе Малахијине књиге изненада је дошао у храм који је подигао за четрдесет и шест година, од 1798. до 1844, да ступи у завет са „Левитима“ милеритске историје. При земљотресу недељног закона, гласник завета изненада долази да уђе у храм васкрслих мртвих сувих костију, да ступи у завет са „Левитима“ историје сто четрдесет и четири хиљаде.

При земљотресу недељног закона Син човечији долази Оцу да прими царство у испуњењу седмог поглавља, тринаестог стиха Књиге пророка Данила, као што је то учинио 22. октобра 1844. године; јер о „часу“ земљотреса чују се „гласови на небу“ који објављују да су „царства овога света постала царства Господа нашега и Христа његовога; и цароваће ва вијек вијека. И двадесет и четири старјешине, које сјеђаху пред Богом на пријестолима својим, падоше на лица своја и поклонили се Богу, Говорећи: Захваљујемо ти, Господе Боже Сведржитељу, који јеси, и који бјеше, и који ћеш доћи; што си узео силу своју велику, и зацарио се.“

У часу земљотреса, када дође Његов суд, и када два сведока, који су претходно васкрснути са улице на којој су били убијени, устану. Тада, као моћна војска, они бивају узнесени на небо, док је остатак од седам хиљада лаодикијских адвентиста оборен. Мудра пшеница је ту и тада била одвојена од лудог кукоља. Христос тада прима Своје царство и затруби седма труба, која је уједно и треће тешко, које долази изненада и неочекивано, и тада су „народи“ „гневни, и дошао је твој гнев.“

Разгневљење народа јесте пророчка улога ислама, и оно почиње у часу земљотреса и наставља се све до завршетка људског времена пробе и седам последњих зала, који су представљени речима: „дође гнев твој“. Између закона о недељи у Сједињеним Државама и завршетка времена пробе, где се Божји гнев пројављује у седам последњих зала — трећи авај, симбол ислама; седма труба, симбол ислама; и разгневљење народа, симбол ислама — пружају три симболична сведока да је вест Поноћног вапаја испуњење доласка ислама у време закона о недељи.

Као и у милеритском покрету на почетку, порука Поноћног вапаја била је исправка неуспелог предсказања. У милеритској историји, то је био неуспех догађаја за који је било предсказано да ће се збити. У милеритској историји на почетку, Филадельфијци су изнели своје неуспело предсказање, јер је Бог задржао своју руку над грешком на карти из 1843.

У лаодикијском покрету на крају дела Future for America, Бог никада није држао своју руку над том грешком. Људске руке су биле те које су прикриле истину да се време више не сме користити у пророчкој примени. Људске руке представљају људска дела.

У завршном покрету сто четрдесет и четири хиљаде, грешка у примењивању времена била је грех, јер се примена пророчног времена више није смела користити. Грешна примена времена била је предобличена тиме што је Мојсије занемарио Божју заповест да обреже свога сина, и била је предобличена тиме што је Оза занемарио Божју заповест да само свештеници могу руковати ковчегом. Није била Господња воља да било које од тих грешних дела или пропуста буде извршено од стране Божјег народа. Грех има само једну одредницу, а то је преступ закона. Мојсије је преступио Божји закон о обрезвању, Оза је преступио Божји закон о светињи, а овај покрет је преступио Божји пророчки закон. Древни Израил био је постављен за чувара Божјег закона, а адвентни покрет, у своме почетку и на своме крају, такође је био постављен за чувара Божјих пророчких истина.

У својој тескоби, Сефора је одмах сама извршила чин обрезвања њиховог сина, представљајући тиме покајање које су они што су били укључени у овај покрет требало одмах да покажу због грешне неактивности којом су допустили да се примена времена доведе у везу с поруком. Давид исто тако показује дубоко покајање због Узине радње. Да покрет тврди да је примена времена у предсказању од 18. јула 2020. године на неки начин била исправна, да је то некако била Божја воља, значи тврдити да Мојсије и Сефора уистину нису морали да држе Божје изричите заповести, и да Богу заправо није било важно да ли је Уза дотакао ковчег. 18. јул 2020. био је лажно предсказање, а лажан елемент био је елемент времена.

Ове истине биће даље размотрене у следећем чланку.

„Господ ми је показао да вест трећег анђела мора поћи и бити објављена расејаној деци Господњој, и да не треба да буде окачена о време; јер време више никада неће бити проба. Видела сам да неки задобијају лажно узбуђење које проистиче из проповедања времена; да је вест трећег анђела јача него што време може бити. Видела сам да ова вест може стајати на сопственом темељу, и да јој време није потребно да би је учврстило, и да ће поћи у силној моћи, и извршити своје дело, и бити довршена у праведности.“
Experience and Views, 48.